

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.30/2019/11. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. évi március hó 12. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény miatt vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. év november hó 28. napján kihirdetett 17.B.677/2017/55. számú ítéletét I.r. vádlott tekintetében **megváltoztatja.**

I.r. vádlott 2015. szeptember 18. napjától 2016. szeptember 15. napjáig lakhelyelhagyási tilalom alatt állt.

A nyomozati iratok 169. oldalán lévő bűnjeljegyzék 2. tételszám alatt 431 doboz leveles dohánytermék elkobzását rendeli el, a bűnjeljegyzék 223. oldal 2. és 3. tételszám alatti bűnjelekre vonatkozó rendelkezést mellőzi.

I.r. vádlott köteles további 120.700,- (egyszázhuszezer-hétszáz) Ft bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 2016. szeptember 15. napján kihirdetett 28.B.16/2016/25. számú ítéletében I. rendű és II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntetében és társtettesként elkövetett jövedékkel visszaélés elősegítésének büntetében. Ezért, halmazati büntetésül I. rendű vádlottat 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra, II. rendű vádlottat 3 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a további járulékos kérdésekről is.

A fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 11.Bf.343/2016/10. számú 2017. április 12. napján kelt határozatával az ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította elrendelve, hogy a megismételt eljárásban az ügyet az elsőfokú bíróság más tanácsa tárgyalja.

A megismételt eljárás során a Fővárosi Törvényszék 2018. november 28. napján kelt 17.B.677/2017/55. számú ítéletével I. rendű és II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk.396. § (6) bekezdés bekezdés és a (4) bekezdés a) pontja) és társtettesként elkövetett jövedékkel visszaélés elősegítésének büntetében (Btk. 398.§ (1)

bekezdés a) pont és a (2) bekezdés b) pont).

Mindezt halmazati büntetésül I. rendű vádlottat 3 évi szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra, II. rendű vádlottat 2 évi szabadságvesztésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását II. rendű vádlott tekintetében 3 év 6 hónapi próbaidőre felfüggesztette.

Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani, és arról, hogy a vádlottak legkorábban a büntetésük 2/3 részének kitöltését követő napon bocsáthatóak feltételes szabadságra. Határozott az eljárás során előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelek további sorsáról és a bűnügyi költség viselése felől.

Az ítélet ellen I. rendű vádlott és védője a Be.583.§ (3) bekezdés a) pontja alapján enyhítés végett jelentett be fellebbezést, míg a határozatot II. rendű vádlott és védője, valamint az ügyész tudomásul vette. Az ítélet II. rendű vádlott tekintetében 2018. november 28. napján jogerőre emelkedett.

Az I. rendű vádlott védője a fellebbezést írásban nem indokolta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.10/2019/1. számú átiratában a fellebbezést alaptalannak tartotta. Szerinte az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást, a Be.607.§ (1) és 608.§ (1) bekezdésbe ütköző megszüntetési okot, illetve eljárási szabályszegést nem észlelt. Álláspontja szerint a bíróság indokolási kötelezettségének megfelelően eleget tett, megalapozott tényállást állapított meg, melyből helytállóan következett a I. rendű vádlott bűnösségére, és cselekményének minősítése is helyes. A vádlottal szemben a büntetés kiszabásakor irányadó körülmények körülményeket a törvényszék helyesen tárta fel azzal a pontosítással, hogy a vagyoni hátrány az alsó határ közelében van. Észlelte, hogy a bűnjelek tekintetében az elsőfokú ítélet az iratok tartalmával ellentétes rendelkezést tartalmaz. Részletesen kimutatta, hogy a nyomozati iratok között található bűneljegyzék továbbá a nyomozási bíró által hozott határozat alapján nem az elsőfokú ítéletben írtak szerint szükséges azokról rendelkezni.

Emellett hibaként rőtt fel, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság kizárólag a nyomozás során felmerült bűnügyi költségről rendelkezett, az alapeljárásban és megismételt eljárásban felmerült bűnügyi költségről azonban nem, annak ellenére, hogy a hatályos büntetőeljárási törvény szerint a megismételt eljárásban felmerült bűnügyi költség viselése is az általános szabályok szerint alakul. Észlelte továbbá, hogy az I. rendű vádlott esetében a lakhelyelhagyási tilalom kezdő napja az ítéletből hiányzik.

Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék végzését a bűnjelek és a bűnügyi költség tekintetében változtassa meg, I. rendű vádlottat, és kötelezze további bűnügyi költség megfizetésére. Egyebekben az elsőfokú ítéletet a I. rendű vádlott vonatkozásában hagyja helyben, míg II. rendű vádlott tekintetében az elsőfokú bíróságot hívja fel a bűnügyi költséggel kapcsolatban egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatására.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítéltábla a Be.590.§ (3) alapján az elsőfokú ítéletet figyelemmel a fellebbezés irányára (Be.583.§ (3) bekezdés) kizárólag a kiszabott büntetésre vonatkozó részében bírálta felül.

Az érdemi felülbírálatra nem volt akadálya, az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, az ítéltábla a Be.607.§ (1) bekezdés szerinti megszüntetést, illetve a Be.608.§ (1) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezést megalapozó okot nem észlelt.

A kizárólag a büntetés kiszabását érintő fellebbezés folytán a törvényszék helytállóan alkalmazta a Be.562.§ (2) bekezdést. Az ügydöntő határozat indokolása a vádlott történő utalást, vádlott személyi

körülményeire vonatkozóan megállapított adatokat, a tényállást, annak minősítését és a büntetéskiszabási körülményeket hiánytalanul tartalmazza.

Az ítélet tábla a Be.591.§ (2) bekezdés a) pontja alapján határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. Az így irányadó tényállás alapján a törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmények minősítése is törvényes.

A törvényszék a büntetés kiszabása körében a vádlott javára és terhére megállapítható bűnösségi körülményeket teljeskörűen sorolta fel, azok kiegészítésre nem szorulnak, az időmúlás figyelembevétele megfelel a Be.564.§ (4) bekezdés b) pontnak. Az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel a bűnösségi körülmények között a súlyosító körülmények túlsúlyát, nem indokolt az enyhítő körülményeknek az ítéletben foglaltnál nagyobb nyomatékkal való értékelése sem.

Az elkövetés körülményei, a súlyosabb megítélésű bűncselekmény büntetési tételkeretek is megnyilvánuló tárgyi súlya és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességet után az elsőfokú bíróság méltányos büntetést szabott ki, melynek enyhítésére az ítélet tábla nem látott lehetőséget. A közügyektől eltiltás a főbüntetéshez igazodó, annak enyhítésére nincs indok.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség helytállóan kifogásolta a bűnjelekről való rendelkezést, melyet a másodfokú bíróság a Be.590.§ (7) bekezdés alapján vizsgálta felül. Az iratok alapján megállapította, hogy az elsőfokú ítéletben is jelzett bűnjeljegyzékekben szereplő dohánytermékek és cigaretta csomagolóanyag egy részéről az eljárás nyomozati szakában a Budai Központi Kerületi Bíróság 2014. október 15. napján jogerős 13.Bny.2049/2014/2. számú végzésével (5.B.677/2017/3.szám alatt csatolva) már rendelkezett akként, hogy 579 és további 2 doboz vágott dohány és 18 raklap cigaretta csomagolóanyag előzetes elkobzását rendelte el. Ezen túl az ügyész által a bírói iratokhoz ugyanakkor megküldött, a NAV Közép-magyarországi Bűnügyi Igazgatósága által jegyzett átirat szerint a Vecsésen összesen lefoglalt 585 doboz vágott dohány közül a nyomozási bíró csupán - az ügyészi indítványban számszakilag rosszul szereplő - 579 dobozról rendelkezett. A NAV által 2018. február 7. napján készített jegyzőkönyv (36. számú utóirat) szerint ugyanakkor a bűnjelraktárban történő ellenőrzés során a Trkv . 668/2014. számon nyilvántartott 805 dobozból összesen 374 doboz vágott dohánytermék és 431 doboz leveles dohány volt fellelhető, melyből a nyomozási bíró rendelkezése alapján a ténylegesen is vágott dohányt tartalmazó 374 doboz Vecsésen, megsemmisítésére került sor.

A Trkv.669/2014.számú a raktárból lefoglalt 424 doboz közül csupán 2 doboz tartalmazott vágott dohányt, melyeket a fentiekkel szerint azonos módon megsemmisítettek.

Mindezek szerint az összesen a Vecsésen lefoglalt 805 doboz és a Budapesten lefoglalt 424 doboz dohány mennyiségére és a nyomozási bírói határozat folytán történt megsemmisítése és az elsőfokú ítélet rendelkezéseire figyelemmel pótlólag a nyomozati iratok 169. oldalán lévő bűnjeljegyzék 2. tételszám alatt feltüntetett 431 leveles dohány elkobzásáról szükséges rendelkezni. A nyomozati iratok 223. oldalán lévő bűnjeljegyzék 2. és 3. tétel - alatti bűnjelek elkobzását ugyanakkor azért indokolt mellőzni, mivel azokról azok előzetes elkobzásáról a nyomozási bíró már rendelkezett.

Az elsőfokú ítéletnek a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését az ítélet tábla a Be.590.§ (7) bekezdése alapján bírálta felül. Megállapította, hogy az ügyészség helytállóan mutatott rá, miszerint az 1998. évi XIX. törvény (rég. Be.) 403.§ (5) bekezdésével ellentétben a jelenleg hatályos Be. nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy a vádlott nem kötelezhető annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely annak folytán merült fel, hogy az eljárást meg kell ismételni. Mindebből következően jelenleg a vádlottakat az alapeljárásban és a megismételt eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére is kötelezni kell, így az elsőfokú ítélet a fellebbezéssel érintett I. rendű vádlott

tekintetében változtatásra szorul. A másodfokú bíróság a megismételt eljárásban felmerült további 120.700 Ft büntügyi költség megfizetésére a Be.574.§ (1), (3) és (4) bekezdés alapján kötelezte a I. rendű vádlottat.

Az ítélet I. rendű vádlottra vonatkozó egyéb rendelkezései törvényesek.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Be.598.§ (2) bekezdés szerinti tanácsülésen a Fővárosi Törvényszék ítéletét I. rendű vádlott tekintetében a Be.606.§ (1) bekezdés alapján a bűnjelek és a büntügyi költség tekintetében megváltoztatta, egyebekben a Be.606.§ (1) bekezdése szerint azt helybenhagyta.

A vádlottal szemben alkalmazott, a személyi részből hiányzó kényszerintézkedést és annak utolsó napját a Be.561.§ (2) bekezdés a) pontja alapján rögzítette.

Budapest, 2019. év március hó 12. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke

Dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit
bíró

A Fővárosi Törvényszék 17.B.677/2017/55. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú Bíróság 2. Bf.30/12019/11.számú ítéletével 2019. év március hó 12. napján jogerőre emelkedett!

Budapest, 2019. év március hó 12. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Németh Renáta
írnok